01/08/2020

Το κήρυγμα της Κυριακής Η’ Ματθαίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερβίων και Κοζάνης

Διαβάστε το κήρυγμα της αυριανής Κυριακής, Κυριακή Η’ Ματθαίου, για την ευαγγελική περικοπή από την Ιερά Μητρόπολη Σερβιών και Κοζάνης, όπως αυτό δημοσιεύτηκε στην επίσημη ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως:

Τό θαῦμα πού ἀκούσαμε σήμερα στήν εὐαγγελική περικοπή, ἀγαπητοί χριστιανοί, γίνεται λίγο μετά τή θανάτωση τοῦ Ἰωάννη τοῦ Βαπτιστῆ, ἀπό τόν Ἡρώδη. Ὁ Χριστός μέ τούς μαθητές του ἀναχωρεῖ μέ πλοιάριο σέ ἔρημο τόπο. Ὁ λαός πού λαχταρᾶ τήν κοινωνία μέ τόν Ἰησοῦ Χριστό, πού θέλει νά βρίσκεται κοντά στήν ἀγάπη καί τήν εὐσπλαχνία του, χωρίς νά ὑπολογίζει κόπο, καύσωνα, ἐρημιά, ἔχοντας μαζί καί τούς ἀρρώστους, ἔρχεται καί τόν συναντᾶ. Ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς «εὐσπλαχνίσθη ἐπ΄ αὐτοῖς καί ἐθεράπευσε τούς ἀρρώστους αὐτῶν». Ὅλη τή μέρα διδάσκει καί ὁ λαός κρέμεται ἀπό τά χείλη του γιατί ὁ λόγος του ἔχει «ζωήν αἰώνιον». Ἡ ὥρα περνᾶ, ὁ ἥλιος δύει, βραδιάζει. Οἱ μαθητές προτείνουν στόν Ἰησοῦ νά ἀπολύσει τά πλήθη γιά νά ἀγοράσουν τροφές ἀπό τά γύρω χωριά, γιατί ἡ περιοχή εἶναι ἔρημη. «Ἔρημος ὁ τόπος», σχολιάζει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, «ὅμως εἶναι παρών, εἶναι ἀνάμεσά σας ἐκεῖνος πού τρέφει τήν οἰκουμένη. Ἡ ὥρα ἔχει περάσει ἀλλά μαζί σας συνομιλεῖ ἐκεῖνος πού δέν ὑπόκειται στό χρόνο».

Ὁ Ἰησοῦς λέει στούς μαθητές του «δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν», «δῶστε τούς ἐσεῖς νά φᾶνε». Ἐκεῖνοι ἀπαντοῦν «δέν ἔχουμε παρά μόνο πέντε ψωμιά καί δύο ψάρια». Δίνει ἐντολή στή συνέχεια ὁ Ἰησοῦς νά καθήσουν τά πλήθη στό χόρτο. «Λαβῶν τότε τούς πέντε ἄρτους καί τούς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τόν οὐρανόν, εὐλόγησε...», πῆρε τά πέντε ψωμιά καί τά δύο ψάρια, σήκωσε τά μάτια του στόν οὐρανό τά εὐλόγησε, τά ἔκοψε κομμάτια καί τά ἔδωσε στό λαό νά φᾶνε. Ἔφαγαν ὅλοι καί «ἐχορτάσθησαν». Εἴχανε καί περισσεύματα, δώδεκα κοφίνια γεμάτα. Ὁ ἀριθμός τῶν χορτασθέντων ὑπολογίζεται ἀπό τόν εὐαγγελιστή στίς πέντε χιλιάδες χωρίς τίς γυναῖκες καί τά παιδιά.

Μέ τό θαῦμα αὐτό ἀναδεικνύεται ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Μεσσίας. Αὐτός συγκεντρώνει τό λαό καί τόν τροφοδοτεῖ, ὅπως τότε ὁ Θεός τροφοδοτοῦσε τόν ἰσραηλιτικό λαό στήν ἔρημο μέ τό μάννα. Ὁ λαός μετά τό θαῦμα πείσθηκε ὅτι αὐτός εἶναι ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας καί θέλησε νά τόν ἀνακηρύξει βασιλιά, σημειώνει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης. Νόμισε ὁ λαός ὅτι αὐτός εἶναι ὁ πολιτικός ἡγέτης πού θά λύσει τό κοινωνικό πρόβλημα, πού θά τούς ἀπαλλάξει ἀπό τούς κατακτητές Ρωμαίους πού θά τούς καταστήσει ἰσχυρή δύναμη στήν περιοχή. Ὁ Χριστός βέβαια, τοῦ ὁποίου «ἡ Βασιλεία οὐκ ἔστι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου», ἀπολύει τούς ὄχλους καί ἀναχωρεῖ. Ὁ χορτασμός τῶν πέντε χιλιάδων εἶναι συνεπῶς μία πράξη μεσσιανική. Γιατί μ' αὐτή ὁ Χριστός προτυπώνει τήν κατ΄ ἐξοχήν τροφή τῆς Ἐκκλησίας πού δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τή Θεία Εὐχαριστία. Τά ἴδια λόγια πού χρησιμοποιοῦνται στό θαῦμα τό σημερινό χρησιμοποιοῦνται καί στό Μυστικό Δεῖπνο κατά τή διάρκεια τοῦ ὁποίου ὁ Ἰησοῦς παρέδωκε στούς μαθητές του καί τήν Ἐκκλησία τό Μυστήριο τῶν Μυστηρίων, τή Θεία Εὐχαριστία. Ἄρα ὁ Χριστός εἶναι «Ἄρτος τῆς ζωῆς, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς», πού ὡς ποιμένας τρέφει τό λαό καί τήν Ἐκκλησία, ὄχι βέβαια μέ τροφή προσωρινή καί φθαρτή ἀλλά μέ ἄφθαρτη καί αἰώνια. Εἶναι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ «ὁ εὐλογῶν, τρέφων, πληθύνων καί ἁγιάζων τά σύμπαντα».

Παρατηροῦμε λοιπόν ὅτι ἐκεῖνο πού ἔχει ἀξία στή ζωή μας εἶναι ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ καί ὁ ἐξ αὐτῆς ἁγιασμός μας. Στό θαῦμα, μέ τή θεία εὐλογία τά ψωμιά καί τά ψάρια πληθαίνουν, ὁ λαός τρώει καί χορταίνει καί τά κομμάτια περισσεύουν. Δυστυχῶς ὅμως σήμερα πολλοί εἶναι ἐκεῖνοι πού ὑποσιτίζονται, δέν ἔχουν τά ἀπαραίτητα καί πεθαίνουν. Αὐτό συμβαίνει γιατί οἱ ἔχοντες καί οἱ ἐξουσιάζοντες βασίζονται στίς δικές τους δυνάμεις, δέν ἐπιζητοῦν τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ καί νοιάζονται μόνο γιά τήν αὔξηση τῆς παραγωγῆς τους καί τό κέρδος τους. Ἔτσι διαθέτουν τεράστια ποσά γιά ἐξοπλισμούς ὄχι ὅμως λίγα, τά ἀπολύτως ἀπαραίτητα, γιά τούς πεινασμένους ἀδελφούς. Οἱ χριστιανοί, βέβαια, γνωρίζουν ὅτι «οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνω ζήσεται ἄνθρωπος». Γι' αὐτό εἶναι ὀλιγαρκεῖς καί ζητοῦν πάντα τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Πρῶτα ζητοῦν τήν πνευματική τροφή, τόν

πνευματικό χορτασμό καί «ταῦτα πάντα», τά ὑλικά ἀγαθά, δηλαδή, «προστεθήσεται αὐτοῖς». Ἐπειδή ἀναγνωρίζουν ὡς πηγή τῆς ζωῆς τό Θεό, ὅταν τρέφονται μέ τά ὑλικά ἀγαθά τόν εὐχαριστοῦν καί τόν δοξάζουν. Τά ὑλικά ἀγαθά χωρίς τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ ὁδηγοῦνται στή φθορά, χάνονται. Ἡ πείρα τῆς ζωῆς μᾶς διδάσκει ὅτι ἄνθρωποι πλούσιοι χωρίς τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ ἔχασαν τά πάντα καί ἔμειναν στό δρόμο ἐνῶ φτωχοί καί τίμιοι πιστοί δέ φοβήθηκαν τή στέρηση στή ζωή τους. «Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καί ἐπείνασαν, οἱ δέ ἐκζητοῦντες τόν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντός ἀγαθοῦ», ψάλλει ἡ Ἐκκλησία μας, Ἀμήν.